

Pensions at a Glance: Public Policies across OECD Countries 2007 Edition

Summary in Finnish

Eläkekatsaus: yleiset käytännöt OECD-maissa – vuoden 2007 editio

Suomenkielinen tiivistelmä

Tässä toisessa *Eläkekatsaus*-editiossa päivitetään kaikki ensimmäiseen editioon kehitettyjen eläketulojärjestelmien tärkeät mittarit. Kaikkien eläkejärjestelmien parametrien arvot kuvastavat vuoden 2004 tilannetta. Yleinen käytetty lähestymistapa on ”mikroekonominen” tarkastellen tulevia yksilöllisiä oikeuksia kaikkien 30 OECD-jäsenvaltion eläkejärjestelmissä.

Raportin alussa esitellään eri suunnitelmat, jotka yhdessä muodostavat kansalliset eläketuloehdot, mukaan lukien yhteenveto eläkejärjestelmien parametreista ja säännöistä. Tämän jälkeen tarkastellaan eläketulojen kahdeksaa pääindikaattoria, jotka lasketaan OECD:n eläkemallien avulla. Tämä julkaisu sisältää myös kaksi erikoisanalyysii eläkeuudistuksista ja yksityisistä eläkkeistä, joissa hyödynnetään OECD:n eläkemallia eläkepolitiikan keskeisten kysymysten syvemmässä tarkastelussa kansallisissa keskusteluissa. Lopuksi raportissa esitetään yksityiskohtaisia taustatietoja jokaisen 30 maan eläketulojärjestelyistä.

Keskituloisilla palkansaajilla OECD-maiden keskimääräinen bruttokorvaustaso, ts. eläke-edun ja ennen eläkettä saatujen ansioiden välinen suhde pakollisista eläkkeistä, on 58,7 %. Veroilla on kuitenkin tärkeä rooli vanhuuseläkkeessä. Eläkeläiset eivät useinkaan maksa sosiaaliturvamaksuja, ja koska eläketulojen verotus on progressiivista ja eläkeoikeudet tavallisesti alhaisempia kuin ansiot ennen eläkettä, he maksavat yleensä vähemmän veroja. Keskiwertopalkansaajan nettokorvaustaso OECD-maissa on keskimäärin lähes 70 %, noin 11 prosenttiyksikköä suurempi kuin keskimääräinen bruttokorvaustaso.

Pienituloisilla keskimääräinen nettokorvaustaso OECD-maissa on 83 %. On kuitenkin alueellisia poikkeuksia: Pohjoismaissa tarjotaan 95 %:n nettokorvaustasoa työntekijöille, joiden ansiot ovat puolet keskimääräisistä ansioista, kun taas englanninkielisissä OECD-maissa maksetaan 76 % aiemmista nettotuloista.

Hallitusten kannalta korvaustaso ei kuitenkaan ole oleellinen, vaan eläke-ennusteen kokonaisarvo. Tätä mitataan eläkkeen arvon indikaattorilla, joka huomioi elinikäennusteen ja maksussa olevien eläkkeiden deflatoinnin. Tämän indikaattorin mukaan kaikkein kallein

eläke-ennuste on Luxemburgissa. Keskimäärin jokainen eläkkeellä oleva mies saa noin 920 000 Yhdysvaltain dollaria ja jokainen eläkkeellä oleva nainen miljoona dollaria. Hollanti ja Kreikka sijoittuvat toiseksi ja kolmanneksi tässä mittarissa. Vaativimmat eläkejärjestelmät löytyvät Belgiasta, Irlannista, Japanista, Yhdistyneestä kuningaskunnasta ja Yhdysvalloista, joissa eläkkeen arvo on noin kaksi kolmasosaa OECD-maiden keskitasosta. Viimeisellä sijalla on Meksiko, jossa miehille luvattu eläke vastaa 34 000 Yhdysvaltain dollaria ja naisten eläke 32 000 dollaria.

Lähes kaikki 30 OECD-maata ovat tehneet ainakin joitain muutoksia eläkejärjestelmiinsä vuoden 1990 jälkeen. Tämän seurauksena keskimääräinen eläke-ennuste 16 massa – joiden uudistuksia tarkastellaan tässä raportissa – laski 22 %. Naisten kohdalla laskua oli 25 %. Vain kahdessa maassa kuudestatoista – Unkarissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa – keskimääräinen eläke-ennuste kasvoi.

Miten nämä muutokset vaikuttavat yksilötasolla? Joissain maissa, kuten Ranskassa, Portugalissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ollaan siirtymässä julkisten eläkkeiden kohdistamiseen enenevässä määrin matalapalkkaisiin ja näin pyritään vahvistamaan turvaverkkoa. Muut maat, kuten Puola ja Slovakia, ovat kiristäneet eläkeoikeuden ja ansioiden välistä linkkiä, mikä voi aiheuttaa matalatuloisille suuremman köyhyysriskin. Esimerkiksi Saksassa, Japanissa, Meksikossa, Puolassa ja Slovakiassa nettoeläkeoikeus täyden työiän työssä olleelle työntekijälle, jonka ansiot ovat puolet keskimääräisestä tulotasosta, oli noin 41 % keskimääräisistä tuloista ennen uudistusta, mikä on hieman OECD-maiden kokonaiskeskiarvon alapuolella. Uudistus leikkaa oikeuden vain 32,5 %:iin. Sitä vastoin Suomessa, Ranskassa, Unkarissa, Koreassa, Uudessa-Seelannissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa matalapalkkaiset ovat turvassa etujen leikkaamiselta eläkeuudistuksia tehtäessä.

Voimakas uudistaminen OECD-maissa tarkoittaa, että nyt työssä olevien täytyy tehdä itse enemmän valmistellakseen tulevaa eläkettään. Joissain maissa huomattavat säästöt ovat tarpeen, jotta päästään keskimääräiselle OECD-maiden korvaustasolle, vaikka työntekijät säästävät koko työelämässä olonsa ajan. Jos nuoret työntekijät menettävät ensimmäiset 10–15 vuotta työurastaan muiden taloudellisten vaatimusten takia, riittävän eläketason saavuttaminen vaikeutuu entisestään. Tämä raportti osoittaa, miten tärkeää työntekijöiden on aloittaa säännöllinen säästäminen ajoissa.

© OECD 2007

Tämä yhteenveto ei ole virallinen OECD-käännös.

Tämän yhteenvedon kopioiminen on sallittua sillä edellytyksellä, että OECD:n tekijänoikeudet ja alkuperäisen julkaisun nimi mainitaan.

Monikieliset yhteenvedot ovat käännettyjä otteita OECD:n julkaisuista, jotka on julkaistu alunperin englanniksi ja ranskaksi.

Julkaisuja on saatavilla maksutta OECD:n verkkokirjastossa osoitteessa www.oecd.org/bookshop/

Lisätietoja antaa: OECD Rights and Translation unit,
Public Affairs and Communications Directorate Sähköposti: rights@oecd.org faksinumero: +33
(0)1 45 24 99 30

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal, 75116
Paris, France

Vieraile osaston verkkosivuilla osoitteessa www.oecd.org/rights/

